

Igor Stravinskij
Joseph Jongen
Manuel de Falla
Miloš Štědroň
Sylvie Bodorová
Francis Poulenc
Jean Françaix

Francisextet

1. listopadu 2018, 19.00

Konvent Milosrdných bratří, Brno

PROGRAM

Igor Stravinskij: *Pulcinella* / 1. Sinfonia

Joseph Jongen: *Rhapsodie Op. 70*

Manuel de Falla: *Danse rituelle du feu*

Miloš Štědroň: *Pour rien*

(skladba věnována souboru Francisextet)

přestávka 15 minut

Sylvie Bodorová: *Danza del diavolo*

(skladba věnována souboru Francisextet)

Francis Poulenc: *Sextet FP 100*

Allegro vivace – Divertissement – Finale

Jean Françaix: *L'heure du berger*

Les Vieux Beaux – Pin-up Girls – Les petits nerveux

FRANCISEXTET

Zdeňka Hanzlíková, příčná flétna

Vojtěch Podroužek, hoboj

Tomáš Kraus, klarinet

Tadeáš Matucha, fagot

Zdeňka Čížková, lesní roh

Patrik Červák, klavír

produkce: Lukáš Baumann, Magdalena Dostálová,

Eva Křížková, Lubor Pokluda, Lenka Zlámalová

text: Patrik Červák a Francisextet

grafika: Sylva Marková

fotografie: Klaudia Kubíčková

dramaturg a umělecký vedoucí Ensemble

Opera Diversa: Vladimír Maňas

K PROGRAMU

První oficiální kompozice neoklasicismu, ***Pulcinella*** **Igora Stravinského**, je prostoupena čirou radostí z nového světa, jenž se zrodil z hrůz a jatek první světové války. Rokoková odlehčenost a simplicita, pocta mistrům 18. století a návrat starých forem stojí v opozici vůči hutné atonalitě a nastupující dodekafonii v Německu.

Rhapsodie belgického skladatele **Josepha Jongena** pak svým post-impresionismem navazuje na Debussyho odkaz čisté francouzské hudby, jež svou hravou melodičkou, pestrou harmonikou a především okouzující barevností vytvořila protipól k pozdně romantické německé hudební kultuře.

Naopak v ***Danse rituelle du feu*** španělského skladatele **Manuela de Falla** můžeme vidět tehdejší fascinaci mimoevropskou, barbarskou kulturou, jejíž fundamenty jsou tvořeny rituály, jež učarovaly roku 1913 i Igoru Stravinskému v baletu *Svěcení jara* a ze kterého Falla bezesporu právě v určité divokosti čerpá.

Název skladby **Miloše Štědroň *Pour rien*** (Pro nic) odkazuje ke knize *Nouvelles et textes pour rien* irského dramatika Samuela Becketta. Miloš Štědroň je mistr miniatur a nejinak pojal i tuto postmoderní suitu, kaleidoskop, jenž je tvořen deseti krátkými díly, ve kterých pokládá entratu á la Monteverdi po bok tanga, či rock vedle menuettu.

Entita d'ábla v kompozici **Sylvie Bodorové *Danza del diavolo*** není myšlena v mefistofelském stylu Lisztově, nýbrž, zejména díky orientální melodice, rituálním ostinátům či přidané bicí složce, ve významu starozákonním,

mýtickém, kde ďábel syčí jako had a na posluchače promlouvá hebrejsky a aramejsky.

Sextet FP 100 Francise Poulenca vznikl kvůli obtížím, které provázely jeho komponování, téměř 15 let; Poulenc na této kompozici začal pracovat jako čerstvý třicátník, nakladateli ji však odeslal jako zralý muž. Na ploše *Sextetu* je tak možné vidět Poulencovo skladatelské zrání – postupné upouštění od prudce disonantních pasáží na úkor melodicky a harmonicky bohatých úseků, jež se střídají s klasicizujícími a music hallovými částmi.

Ve třech krátkých charakteristických větách skladby ***L'heure du berger*** maluje **Jean Françaix** scény z pařížských kaváren a restaurací. Ačkoliv Françaix komponoval v paradigmatu neoklasicismu, jeho styl plný lehkosti, zdánlivé nesourodosti a hektičnosti a zejména vtipu je natolik osobitý, že je nejen prakticky nezařaditelný, ale i nezapomenutelný.

O INTERPRETECH

Zdeňka Hanzliková (*1993) se příčné flétně začala věnovat v roce 2003 na ZUŠ B. Jeremiáše ve třídě Dagmar Beckové. V roce 2015 absolvovala na Konzervatoři v Českých Budějovicích, kde studovala pod vedením MgA. Jakuba Riese. Ve svých studiích pokračuje od roku 2015 na Janáčkově akademii múzických umění v Brně ve třídě MgA. Kristiny Vaculové, Ph.D. a doc. Františka Kantora. Kromě

čestného uznání na 26. soutěžní přehlídce konzervatoří a hudebních gymnázií 2012 si nejvíce váží svých ocenění v komorní hře – Mezinárodní rozhlasová soutěž Concertino Praga 2009 (1. cena), Concerto Bohemia (1. místo – 2007, 2009, 2015; zvláštní cena poroty – 2011) a v Soutěži Karla Ditterse ve Vidnavě (absolutní vítěz – 2010; 1. místo – 2013). Nejnovějším úspěchem v komorní hře se stalo získání ceny Viktor Kalabis Chamber Music Award na mezinárodních kurzech ISA16 pod záštitou Vídeňské univerzity. Díky vítězství v Soutěži pro mladé hudební talenty měla možnost účinkovat jako sólistka s Jihočeskou komorní filharmonií v březnu 2013 (J. Mysliveček: *Koncert D dur pro flétnu a orchestr*). V červnu 2014 úspěšně vykonala konkurz do Orchesterální akademie Jihočeské komorní filharmonie pro koncertní sezónu 2014/2015 a její spolupráce s Jihočeskou filharmonií pokračuje i na-

dále. Svoje zkušenosti prohlubuje na mnoha interpretačních kurzech (např.: ISA16 – S. Bezaly, V. Prats; Musikforum Viktring-Klagenfurt – M. M. Kofler, M. Belič; Mezinárodní interpretační kurzy na Ostravské univerzitě – Ph. Bernold, H. Schmeiser, R. Penezić, M. Braunnsteinerová, J. Ostrý, A. Benoit, S. François, B. Rams, I. Urbane; Francouzsko-česká hudební akademie v Telči – C. Cantin).

Vojtěch Podroužek (*1990) se hře na hoboj věnuje od svých devíti let. V letech 2005–2011 studoval v hobojové třídě Jana Thuriho na Pražské konzervatoři, po absolutoriu dále pokračoval ve studiu hry na hoboj na Fakultě umění Ostravské univerzity pod vedením Dušana Foltýna. V letech 2013–2014 absolvoval roční stáž na Utrechtské konzervatoři v Holandsku, kde se školil u hobojistů Ernesta Rombouta

a Franka de Bruine. V roce 2017 ukončil magisterský studijní program na Musikhochschule v německém Stuttgartu ve třídě francouzského hobojisty Christiana Schmitta. Mezi jeho nejvýznamnější soutěžní úspěchy patří 1. a 2. cena na mezinárodní hobojové soutěži UFAM v Paříži (2006, 2008), účast v semifinále soutěže Barbirolli Oboe Competition v Anglii (2017), stejně tak i postup do semifinále na 12. Mezinárodní hobojové soutěži v Tokyu (2018). Jako sólista vystupoval s Jihočeskou komorní filharmonií, Karlovarským symfonickým orchestrem či

Krumlovským komorním orchestrem. Účastnil se zahajovacího koncertu 66. ročníku festivalu Pražské jaro (2011), kde hrál v symfonickém orchestru Pražské konzervatoře pod taktovkou Jiřího Bělohlávka. Mezi lety 2012–2013 byl hoboistou ve Filharmonii Bohuslava Martinů ve Zlíně. Mezi roky 2015–2018 působil Vojtěch Podroužek jako hoboista orchestru Národního divadla v Praze. V současnosti je prvním hoboistou Komorní filharmonie Pardubice. Již od studií na konzervatoři se pravidelně účastní mistrovských kurzů u renomovaných hoboistů (Jean-Louis Capezzali, Jérôme Guichard, Maurice Bourgue, David Walter, Fabien Thouand ad.). V letech 2009–2016 vystudoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze obor hudební věda. Věnuje se též hře na barokní hoboj.

Tomáš Kraus (*1992) se na klarinet začal učit v ZUŠ Třeboň pod vedením Václava Dittricha. Během tohoto období se s úspěchem zúčastnil několika soutěží (sólové, klavírní, komorní). V roce 2008 byl přijat na Konzervatoř v Českých Budějovicích do klarinetové třídy MgA. Václava Hrušky. Později se stal žákem Zdeňka Urbánka, který ho dovedl mj. i k přijímacím zkouškám na brněnskou JAMU. Nyní je zde posluchačem 1. ročníku magisterského studia ve třídě doc. Mgr. Milana Poláka a doc. MgA. Víta Spilky. Během studia absolvoval mistrovské kurzy vedené prof. Shirley

Brillovou, Luigim Magistrellim, Paolem Beltraminim nebo Milanem Řeřichou. Na konzervatoři se rovněž opakovaně zúčastnil několika mezinárodních interpretačních kurzů, např. v Žirovnici, Brně nebo Ostravě. Pedagogicky působil v letech 2012–2014 na První soukromé ZUŠ v Českých Budějovicích, dva roky poté na ZUŠ Třeboň. Se souborem Dechová harmonie zvítězil dvakrát na soutěži Concerto Bohemia. První cenu získal na soutěži Karla Ditterse z Dittersdorfu pro komorní soubory jako člen klarinetového kvarteta. Zúčastnil se Mezinárodní soutěže Leoše Janáčka v Brně a Mezinárodní soutěže Pražského jara. Orchestrální zkušenosti sbíral na konzervatoři jako člen Dechové harmonie a při orchestrálních či operních projektech JAMU. Dvakrát sólově vystoupil s Jihočeskou komorní filharmónií. V roce 2016 úspěšně absolvoval konkurzy na místo 1. klarinetisty do Jihočeské filharmonie a Národního divadla Brno. V současnosti působí právě v brněnské opeře.

Tadeáš Matucha (*1996) začal v pěti letech hrát na klasickou kytaru u Pavla Steffala, v šesti letech rozšířil hudební vzdělání hrou na klavír u MgA. Marie Šimkové Kotrčové. Studium klasické kytary ukončil ve dvanácti letech, klavírní studium ukončil v roce 2011. Mezi jeho hudební úspěchy patří Talent Jihočeského kraje 2005, 1. místo (2005) a 2. místo (2007) na Mezinárodní kytarové soutěži ve Zruči

nad Sázavou. V roce 2011 začal studovat hru na fagot u MgA. Zdeňka Halouna na konzervatoři v Českých Budějovicích. V roce 2015 vystoupil jako sólista s Jihočeskou filharmonií. V červenci 2016 se zúčastnil Letní fagotové akademie v Ratajích nad Sázavou u lektorů Sergia Azzoliniho, Bence Bogányi, Tomáše Františe, Ondřeje Roskovce a Martina Petráka. Od září téhož roku působí jako externista orchestru opery Jihočeského divadla. V prosinci 2016 hrál s Jihočeskou filharmonií v Číně. Nyní je studentem druhého ročníku HAMU.

Zdeňka Čížková (*1997) se na lesní roh začala učit ve svých osmi letech na českokrumlovské ZUŠ u Bohuše Staňka. Ve čtrnácti letech ji hru na lesní roh začal učit Mgr. Jaromír Čížek, pod jehož vedením absolvovala českobudějovickou konzervatoř. V roce 2009 se zúčastnila ústředního kola Národní soutěže žáků ZUŠ, kde získala 1. místo. V roce 2011 získala 2. cenu v Mezinárodní interpretační soutěži žesťových nástrojů Brno a o rok později získala 1. místo v celostátním kole Národní soutěže ZUŠ. V roce 2010 se zúčastnila krajského kola Soutěže komorní hry, kde získala spolu s ostatními členy komorního souboru 3. místo. Druhou cenu pak získala na Soutěži konzervatoří v Pardubicích (2015) a také na soutěži Pro Bohemia v Ostravě (2016). V červnu 2014 byla přijata do Orchestrální akademie Jihočeské komorní

filharmonie pro koncertní sezónu 2014/2015 a v prosinci roku 2015 byla též přijata na místo stipendisty Symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK pro koncertní sezóny 2015/2016 a 2016/2017.

Patrik Červák (*1992) se věnuje hře na klavír od sedmi let, klarinetu od svých osmi. Zároveň s Česko-anglickým gymnáziem studoval na českobudějovické konzervatoři klavír ve třídě MgA. Magdy Štajnochrové a posléze i obor klarinet u Zdeňka Urbánka. Roku 2014 úspěšně ukončil studium klavíru, o rok později klarinet. Patrik Červák je nyní studentem pátého ročníku brněnské hudební vědy

a posluchačem druhého ročníku Janáčkovy akademie múzických umění v Brně, obor dirigování orchestru, kde studuje u MgA. Jakuba Kleckera. Mezi jeho úspěchy patří 3. místo v celostátním kole soutěže ZUŠ ve hře na klavír v roce 2008, 2. místo v celostátním kole soutěže ZUŠ ve hře na klarinet v roce 2009 či první místo v celostátním kole v komorní hře v roce 2010. V březnu 2011 vystoupil jako sólista s Jihočeskou komorní filharmonií, o rok později obdržel 2. místo ve hře na klarinet na soutěži konzervatoří v Teplicích. Od roku 2016 působí jako externí klavírista Filharmonie Brno. Mezi roky 2015–2018 působil jako dirigent Dechového orchestru Temelín, v akademickém roce 2017–2018 pak jako externí vyučující na Peda-

gogické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, kde vedl tamější univerzitní orchestr. Jako dirigent vystoupil například se Smyčcovým orchestrem Český Krumlov nebo s Jihočeskou filharmonií. Na podzim 2017 umělecky hostoval v brněnském divadle Husa na provázku, kde spolupracoval s režisérem Vladimírem Morávkem. Kromě praktického provozování hudby se také věnoval psaní kritik; nejdříve pro brněnský internetový portál Brno – město hudby, poté pro internetový měsíčník MUSICOLOGICA a naposledy psal své kritiky do internetového portálu Opera plus. Zúčastnil se kurzů u Jitky Čechové, Jana Jiraského či Františka Novotného.

Soubor **Francisextet** vznikl v létě 2014 čistě jako studentské uskupení, ze kterého se však postupem času vymaňuje, jak se jeho členové stávají profesionálními hudebníky s ukončeným vysokoškolským vzděláním v oblasti hudby. Základy jeho zrodu byly vybudovány přátelstvím mezi jednotlivými členy a láskou, kterou všichni chovají k hudbě 20. století. Francisextet je z pěti šestin tvořen bývalými či stále ještě současnými členy českobudějovické konzervatoře, avšak profesní a edukační povinnosti všechny příslušníky tělesa rozprášily po celé České republice.

Za čtyři roky svého působení posbíral Francisextet několik úspěchů; v roce 2015 se stal absolutním vítězem rozhlasové soutěže Concerto Bohemia 2015, v listopadu 2016 slavnostním koncertem ukončil festival Dny české a německé kultury 2016 v německých Drážďanech, na začátku června 2017 byl mezi pozvanými soubory na festivalu univerzitní hudby FIMU 2017 ve francouzském

Belfortu, o týden později pak vystoupil na mezinárodním Festivalu Úštěk 2017. V červnu 2018 zahrál na Festivalových zahradách Smetanovy Litomyšle a na konci července se představil na Mezinárodním hudebním festivalu v Českém Krumlově. Ansámbl se také dvakrát prezentoval veřejnosti v rámci komorního cyklu Jihočeské filharmonie.

Francisextet se soustředí z velké části na interpretaci hudby 20. století vzniknuvší ve frankofonním prostoru, avšak také se snaží stimulovat soudobé české hudební skladatele tvorbou kompozic přímo pro toto těleso. Mezi autory, kteří dedikovali svá díla Francisextetu, jsou Jan Meisl (*Annus Mirabilis* – 2015), Sylvie Bodorová (*Danza del diavolo* – 2017), Jaroslav Pelikán (*Bílá Hora* – 2017) či Miloš Štědroň (*Pour rien* – 2017). Na repertoáru souboru se pak vyskytují Francis Poulenc, Leo Smit, Joseph Jongen, Jean Françaix, Igor Stravinskij, ale i starší skladatelé, jakými jsou Gabriel Fauré či Antonín Dvořák.

NEJBLIŽŠÍ KONCERTY A PŘEDSTAVENÍ ENSEMBLE OPERA DIVERSA

6. listopadu 2018, 20.00, Kostel sv. Augustina, Brno

Maurice Duruflé: *Requiem* / renesanční kajičná moteta
Ensemble Versus, Ondřej Múčka - varhany, Roman Hoza -
baryton, Jarmila Balážová - mezzosoprán

21. listopadu 2018, 19.00, Reduta, Zelný trh, Brno

Leoš Janáček: *Šárka* – koncertní uvedení
Verze z roku 1887 v hudebním nastudování Gabriely Tardonové, Jitka Houfová - klavír

22. a 28. listopadu 2018, 19.00, Reduta, Zelný trh, Brno

Leoš Janáček: *Šárka*
Verze z roku 1887 v instrumentaci Ondřeje Kyase, hudebním nastudování Gabriely Tardonové a v režii Kristiany Belcredi

Ensemble
OPERA
DIVERSA

OPERA / HUDBA / MEDVĚD / ZEMĚTŘESNÍ

GO OUT

MINISTERSTVO
KULTURY

BRNO
MĚSTO
HUDBY

B | R | N | O

□ P E R A +

Koncert se uskutečňuje za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR a statutárního města Brna.

Podpořte nás, číslo účtu 205149060/0300. Děkujeme!

www.operadiversa.cz